

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918202011
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918202011.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX S. XX, o zaplatenie 285,55eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe o zaplatenie 695,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 10Csp/67/2018-148 zo dňa 25. októbra 2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10Csp/67/2018-167 zo dňa 8. apríla 2019 o oprave záhlavia rozsudku, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobcovi voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 25. októbra 2018 rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 285,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 285,55 eur od 05.08.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vzájomnú žalobu žalovanej, ktorou sa domáhala od žalobcu zaplatenia sumy 695,60 eur zamietol (II. výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (III. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., ktorý bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. sa od žalovanej domáhal zaplatenia 285,55 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05% ročne z 285,55 eur od 05.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe zmluvy o pôžičke vo výške 1.600,- eur, ktorú mala žalovaná splácať v 48 splátkach po 53,70 eur. Žalovaná svoju povinnosť nespĺnila, pôžička bola zosplatnená a jej neuhradený zostatok je 285,55 eur. Po postúpení pohľadávky súd prvej inštancie rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobcu. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, namietla nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, navrhla preskúmať zmluvné podmienky, ktoré mali byť v zmluve neprijateľné. Navrhla, aby súd žalobcovi uložil zaplatiť jej sumu 695,60 eur titulom bezdôvodného obohatenia (z obsahu spisu je zrejmé, že ide o rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou a tým, čo žalovaná titulom pôžičky zaplatila). Žalovaná vzniesla námietku premlčania.

1.1. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., a žalovanou bola dňa 26.08.2011 uzatvorená zmluva o pôžičke č. 509349 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné plnenie vo výške 1.600,- eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach po 53,70 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu ju listom - predžalobnou upomienkou

vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo a listom zo dňa 30.07.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky. Žalovaná uhradila ku dňu podania žaloby sumu 2.295,60 eur, jej celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavoval 285,55 eur.

1.2. S poukazom na § 657 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou, pretože právny predchodca žalobcu poskytol úver žalovanej v rámci jeho podnikania ako fyzickej osobe na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh žalovaná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne, platne a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. S poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 zmluva nemusela obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Aj zo súčasnej právnej úpravy zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že je postačujúce, ak sa rozpis jednotlivých položiek každej splátky uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ má povinnosť vydať ju na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, žalobou uplatnený nárok nevychádza z neprijateľných zmluvných podmienok, žalovaná bola prostredníctvom zmluvy oboznámená s jej základnými parametrami.

1.3. Zmluvná pokuta, neprijateľnosť ktorej žalovaná namietala, uplatnená nebola. Súd prvej inštancie zdôraznil, že ak by aj predmetom konania bola zmluvná pokuta, dohoda o nej je len obsahom všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú zmluvnými stranami podpísané, preto absentuje písomná forma dohody o zmluvnej pokute, takže nebola dohodnutá platne. Dohoda o zrážkach zo mzdy je upravená ako prostriedok zabezpečenia peňažných pohľadávok v Občianskom zákonníku, preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Táto dohoda nebola veriteľom použitá, prostredníctvom zrážok zo mzdy nebola zaplatená ani jedna splátka. Žalovanou vytykané ustanovenia zmluvy, ktoré mali byť neprijateľnými podmienkami, by podľa záveru súdu prvej inštancie vzhľadom na svoju obsahovú oddeliteľnosť od ostatných častí právneho úkonu ani v prípade ich neprijateľnosti alebo neplatnosti nespôsobili neplatnosť právneho úkonu ako celku.

1.4. Za nedôvodnú súd prvej inštancie označil námietku premlčania vznesenú žalovanou. Mimoriadna splatnosť pôžičky bola vyhlásená dňa 30.07.2015 pre porušenie povinnosti žalovanej pôžičku splácať, podľa prehľadu splátok vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pôžičky predchádzala nesplatená splátka z 19.07.2015. Žalovaná bola na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky riadne upozornená. Žaloba bola podaná na súde 18.05.2018, teda včas. Súd prvej inštancie preto žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu a poskytnuté peňažné prostriedky dodnes nevrátila.

1.5. Okresný súd nepovažoval vzájomnú žalobu žalovanej za dôvodnú a zamietol ju, pretože žalobou uplatnený nárok nevychádzal z neprijateľných zmluvných podmienok, zmluva bola uzavretá platne. Žalobca nebol na vydanie bezdôvodného obohatenia ani pasívne vecne legitimovaný, pretože žalovaná uzavrela zmluvu s jeho právnym predchodcom. Na žalobcu ako na postupníka nemohlo dôjsť k postúpeniu pasív pôvodného veriteľa (jeho právneho predchodcu, postupcu), pretože je to v rozpore so zmluvou o postúpení pohľadávok. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok pasívnej legitímácie znamená, že ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 192/2004). Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvára pôvodný veriteľ (postupca - cedent) a iný subjekt (postupník - cesionár), ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka (napr. pohľadávka na zaplatenie kúpnej ceny, vrátenie plnenia), nie však celý záväzok, z ktorého pohľadávka vznikla. Postupca tak so svojou pohľadávkou nemôže na postupníka (žalovaného) postúpiť povinnosť zo záväzkového vzťahu (napr. povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie). Súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie žalobcu. Konštatoval, že žalovaná môže svoj (prípadný) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatniť len voči pôvodnému veriteľovi.

1.6. Keďže žalovaná neuhradila záväzok riadne a včas, dostala sa do omeškania, ktorého začiatok sa odvíja od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktorých výška je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/95 Zb..

1.7. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) a priznal žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci právo na plnú náhradu trov konania, keďže v konaní mal v plnom rozsahu úspech.

2. Uznesením č. k. 10Csp/67/2018-167 zo dňa 08. apríla 2019 súd prvej inštancie rozhodol o oprave záhlavia rozsudku č. k. 10Csp/67/2018-148 zo dňa 25. októbra 2018 - doplnil označenie predmetu konania aj o vzájomnú žalobu žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 695,60 eur.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že úver bude určený ako bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve chýbajú zákonom vyžadované náležitosti alebo sú uvedené neurčito, čo znamená, ako keby neboli. Žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 695,60 eur. Za druhú možnosť označila vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a správne rozhodnutie v súlade so zákonom o úveroch, právnou istotou a bez zakázanej retroaktivity, so zachovaním práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, bez svojvôle.

3.1. Žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) tvrdila, že rozsudok má vadu spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení prejednávanej veci - omyl súdu, svojvôľa, čo spôsobilo nedôstojné pojednávanie v rozpore so zákonom o úveroch, právnou neistotu, retroaktivitu, porušenie práva na spravodlivý proces, marenie vymožitelnosti práva, samotný súd ohrozil žalobkyňu. Nikto so sudcami nerobí ani neurobí poriadok na Slovensku, preto to musia urobiť občania SR v zmysle čl. 32 Ústavy SR - právo na odpor.

3.2. Uviedla, že so žalobou nesúhlasila, namietla nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prieskum zmluvných podmienok, ktoré mali byť neprijateľné. Zároveň sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia 695,60 eur predstavujúceho rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou a tým, čo na ňu zaplatila. Zopakovala, že vzniesla námietku premlčania. Okresný súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalobkyňa (správne má byť uvedená žalovaná, pozn. odvolacieho súdu) sa konajúceho sudcu pýtala, že nedodržiava zákon, hlavne zákon o úveroch, spôsobuje právnou neistotu, zakázanú retroaktivitu, ktorú iné súdy akceptujú. Nechápe prečo to v Rimavskej Sobote neplatí. Zákonodarca od 01.05.2018 rozhodol, že mesačná splátka v spotrebiteľských zmluvách nemusí byť rozčlenená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. To znamená, že do 30.04.2018 v spotrebiteľských zmluvách splátka členená týmto spôsobom musí byť. Smernica a rozsudok Súdneho dvora C 42/15 vo veci Home Credit c/a G. N. nemá priamy ani nepriamy účinok na spotrebiteľské zmluvy na Slovensku. Sudca nesprávne právne rozhodol, omylom, že celá zmluva je v poriadku.

3.3. Ak by sudca znovu zmluvu hodnotil na profesionálnej úrovni, zistil by, že nie je v nej určito, zrozumiteľne uvedená ročná úroková sadzba ani RPMN. Podľa jednej internetovej kalkulačky je RPMN 20,66 %, podľa druhej 20,65 %, v zmluve je uvedená RPMN 28,99 %. K určitým, jasným a zrozumiteľným zákonom vyžadovaným náležitostiam sa spotrebiteľ ako slabšia strana nemá dopracovávať výpočtom alebo výkladom. Pred podpisom zmluvy žiadateľ o úver nemá používať kalkulačku ani lupu. Predmetnú zmluvu označila za vadnú zo zákona. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/914/2015 z 22. 03. 2015, podľa ktorého neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala.

3.4. Ďalej namietla, že v zmluve sa nenachádza výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/138/2018 z 12.07.2018 musí byť do 30.04.2018 mesačná splátka rozlíšená v spotrebiteľských zmluvách na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnaké stanovisko zaujal Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/219/2017 z 27.03.2018 aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 11Co/88/2017 zo 16.05.2018.

3.5. V ďalšej časti odvolania odvolateľka uviedla, že na sudcov NS SR boli podané trestné oznámenia od spotrebiteľov SR. Sudcovia NS SR mali termín do konca septembra, aby uznesenia NS SR,

ktorými ohrozujú spotrebiteľov, vyhlásili za neplatné. Ak sa tak nestane do konca roka 2018, budú pred NS SR uskutočnené štrajky. Žalovaná preto ako jedna z ochrancov spotrebiteľov vyzýva všetkých sudcov na celom Slovensku, aby neklamali spotrebiteľov, aby nespôsobovali právnu neistotu, zakázanú retroaktivitu, dodržiavali zákon o úveroch a nenarúšali právo na spravodlivý súdny proces, neohrozovali spotrebiteľov a nemarili vymoženosť ich práv. Nemajú prinútiť občanov SR, aby boli uskutočnené štrajky, aj pred Krajským súdom v Banskej Bystrici v zmysle práva na odpor. Ešte pred pár mesiacmi vyšlo do ulíc väčšie množstvo ľudí a došlo k zmene premiéra aj ministra vnútra. To isté sa môže stať hociktorému sudcovi, ak bude rozhodovať podľa uznesení NS SR, ktoré sú vadné. Ak bude potrebné, žalovaná pošle do spisu všetky rozsudky verejne dostupné na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, z ktorých vyplýva, že mesačná splátka musí byť rozlíšená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkoch, a bude najhrubší spis v dejinách súdnictva. Spotrebiteľia sú ohrození súdmi na Slovensku.

4. Žalobca nevyužil možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

5. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní žalovanej a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, ktoré je logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovanej v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Prvá odvolacia námietka žalovanej sa týkala povinnosti členiť zmluvne dohodnuté splátky na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná pritom poukazovala na princíp právnej istoty a zákaz retroaktivity. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 alebo uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 45/2018, ktoré podrobným spôsobom analyzujú uvedenú problematiku. Vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/2015, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

7. Žalovaná ďalej namietala, že v zmluve nie je určito a zrozumiteľne uvedená ročná úroková sadzba ani ročná percentuálna miera nákladov, pričom podľa dvoch internetových kalkulačiek je RPMN 20,65 % a v zmluve je uvedená RPMN 28,99 %. Odvolací súd k tomu udáva, že pokiaľ výška ročnej úrokovej sadzby úveru je vždy predmetom dohody zmluvných strán. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa s právnym predchodcom žalobcu CONSUMER FINANCE HOLDING, a.s., Kežmarok dohodla na ročnom úročení úveru sadzbou 28,99 %. K uvedeniu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v zmluve 28,99 % s argumentáciou, že na internetových kalkulačkách je RPMN 20,65 %, odvolací súd opäť vychádzajúc z obsahu spisu konštatuje, že v zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN 20,65 % a RPMN 28,99 %. V zmluve sú teda uvedené určito aj zrozumiteľne ako ročná úroková sadzba úveru, tak aj ročná percentuálna miera nákladov.

8. Odvolací súd teda nezistil žiaden dôvod zmeny rozsudku súdu prvej inštancie. Nezistil, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej je bez úrokov a bez poplatkov preto, že by

v zmluve chýbali jej zákonné náležitosti alebo by tieto boli uvedené neurčito. Žalovanej, vychádzajúc striktnie z argumentácie súdu prvej inštancie a z odvolacích námietok, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalobcu nevznikol.

9. K argumentácii žalovanej, že do súdneho spisu pripojí rozsudky dostupné na internetovej stránke MS SR aj z NS SR, z ktorých vyplýva potreba členenia mesačnej splátky v spotrebiteľských zmluvách na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov odvolací súd udáva, že rovnako existuje množstvo súdnych rozhodnutí, v ktorých súdy zaujali opačný názor. Pokiaľ ide o potrebu dodržovania ustálenej rozhodovacej praxe, odvolací súd zdôrazňuje, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (I. ÚS 87/1993). Za súčasť ustálenej judikatúry pre účely jej záväznosti (a potreby odôvodnenia odchýlenia sa od takéhoto záväzného názoru najvyššieho súdu) je potrebné považovať určitý právny názor opakovane potvrdený najvyšším súdom. Významnú hodnotu má aj to, či bolo takéto rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, teda bolo pripomienkované predpokladaným spôsobom a odsúhlasené príslušným kolégiom, a je tak považované za súčasť ustálenej judikatúry v obdobných veciach. V prejednávanej problematike zatiaľ takéto rozhodnutie vydané nebolo.

10. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľka netvrdila, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu po zistení jeho vecnej správnosti aj súladu s právnou úpravou rozsudok prvej inštancie aj v tejto časti potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, z obsahu spisu ale vyplýva, že mu v odvolacom konaní nijaké trovy nevznikli, preto mu odvolací ich náhradu nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta C. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).